

Comerțul electronic, vânzarea la distanță și în afara spațiilor comerciale în cadrul Uniunii Europene

Aceste articole se referă doar la vânzarea către consumatorul final („business to consumer” - B2C), nu la vânzarea către alte întreprinderi („business to business” - B2B).

În ultimii ani au luat o mare și importantă amploare tranzacțiile comerciale, vânzările de produse și servicii on-line. Din acest motiv, legislația comunitară europeană a emis norme generale de reglementare a acestor tranzacții intracomunitare, pentru a proteja părțile, atât vânzătorii, cât și cumpărătorii dar și intermediarii, de fraude și înșelăciuni care pot fi foarte ușor produse în spațiul virtual. Deci avem deja o categorie nouă de infracțiuni care pot produce un adevărat declin financiar economic, în lipsa unor norme clare și moderne de reglementare. Legislația europeană trebuie să țină pasul cu evoluția rapidă a tehnologiei informatice care ne domină viața economică, financiară și viața privată.

Astfel, voi prezenta câteva din normele propuse și / sau implementate de către PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE.

Comerțul electronic și vânzarea în afara spațiilor comerciale oferă multe avantaje, dar implică și respectarea unor obligații care decurg din normele UE.

Tranzacțiile care fac obiectul acestor norme ale UE sunt cele în care consumatorul care semnează contractul de achiziție a unor produse/servicii **nu este prezent într-una din unitățile comerciale**. Mă refer la contracte încheiate pe internet, prin telefon (cu sau fără interacțiune umană), e-mail, fax sau scrisoare standardizată și despre contracte încheiate **în afara sediului societății, a comerciantului**.

Normele privind comerțul electronic și vânzarea la distanță și în afara spațiilor comerciale nu vizează tranzacțiile încheiate în următoarele domenii:

- servicii sociale și de sănătate
- jocuri de noroc
- produse financiare, de asigurări și de investiții
- vânzarea și închirierea de locuințe (în scop rezidențial)
- pachete de servicii de călătorie, servicii care implică dreptul de folosință pe durată limitată a bunurilor imobile („timeshare”) și anumite servicii de vacanță care fac obiectul unor norme specifice
- transportul de pasageri (cu excepția anumitor norme specifice)
- încheierea de contracte de către anumiți titulari ai unei funcții publice, cum ar fi notarii
- livrarea regulată de produse alimentare și băuturi la domiciliul sau la locul de muncă al clienților
- produsele vândute la distribuitoare automate
- În unele țări din UE , următoarele norme privind vânzările în afara spațiilor comerciale nu se aplică dacă valoarea contractelor este mai mică de 50 EUR.

mijloacelor de comunicare la distanță, utilizate ca parte a schemei de vânzări sau de prestări servicii la distanță, care nu implică prezența simultană a furnizorului și a consumatorului. Dezvoltarea

constantă a acestor mijloace de comunicare necesită definirea unor principii valabile chiar și pentru mijloacele a căror utilizare nu este încă foarte răspândită. Prin urmare, contractele la distanță sunt acele contracte a căror ofertare, negociere și încheiere se desfășoară la distanță.

Un singur contract care implică operațiuni succesive sau operațiuni separate de aceeași natură realizate în timp poate face obiectul unui tratament juridic diferit în diferite state membre, dar este important ca prezenta directivă să se aplice în același mod în toate statele membre. Aceste operațiuni succesive sau separate, de aceeași natură, realizate în timp, pot fi considerate ca formând un întreg, indiferent dacă operațiunea sau seria de operațiuni face obiectul unui singur contract sau al mai multor contracte succesive.

De exemplu, se poate considera „un contract inițial de prestări servicii” deschiderea unui cont bancar, achiziționarea unei cărți de credit, încheierea unui contract de gestionare a portofoliului, iar „operațiuni” pot fi considerate depunerea sau retragerea de fonduri în sau dintr-un cont bancar, plata prin carte de credit, tranzacții efectuate în cadrul unui contract de gestionare a portofoliului. Adăugarea de noi elemente la un contract inițial de prestări servicii, cum ar fi posibilitatea utilizării unui instrument de plată electronică împreună cu un cont bancar existent, nu constituie o „operațiune”, ci un contract adițional. Subscrierea la noi unități din același fond de plasament colectiv este considerată a fi una dintre „operațiunile succesive de aceeași natură”.

Sunt excluse serviciile furnizate ocazional, în afara unei structuri comerciale dedicate încheierii de contracte la distanță.

Mediile durabile includ, în special, dischete, CD-ROM-uri, DVD-uri și hard-disk-urile computerelor personale ale consumatorilor pe care este stocată poșta electronică, dar nu includ paginile de Internet, în cazul în care aceste pagini nu îndeplinesc criteriile menționate în definiția unui suport durabil.

Utilizarea mijloacelor de comunicare la distanță nu ar trebui să determine o restricționare neautorizată a informațiilor furnizate clientului. Directivele UE prevăd condițiile necesare pentru a asigura că informațiile sunt furnizate consumatorului la un nivel corespunzător, atât înainte de încheierea contractului, cât și după încheierea acestuia. Înainte de încheierea contractului, consumatorul ar trebui să primească informațiile prealabile necesare pentru a face o evaluare adecvată a serviciului financiar care îi este oferit și pentru a face astfel o alegere în cunoștință de cauză. Furnizorul ar trebui să menționeze care este perioada în care oferta sa rămâne neschimbată.

Utilizarea mijloacelor de comunicare la distanță nu ar trebui să determine o restricționare neautorizată a informațiilor furnizate clientului. Directivele UE prevăd condițiile necesare pentru a asigura că informațiile sunt furnizate consumatorului la un nivel corespunzător, atât înainte de încheierea contractului, cât și după încheierea acestuia. Înainte de încheierea contractului, consumatorul ar trebui să primească informațiile prealabile necesare pentru a face o evaluare adecvată a serviciului financiar care îi este oferit și pentru a face astfel o alegere în cunoștință de cauză. Furnizorul ar trebui să menționeze care este perioada în care oferta sa rămâne neschimbată.

dreptul de retragere nu se aplică dacă consumatorul a solicitat în mod expres executarea contractului iar furnizorul trebuie să informeze consumatorul în acest sens.

Consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva serviciilor nesolicitate. Consumatorii ar trebui să fie scutiți de orice obligație în cazul serviciilor nesolicitate, absența răspunsului nefiind interpretată ca un acord semnificativ din partea acestora. Totuși, dacă legislația statelor membre permite reînnoirea tacită, atunci consumatorii vor plăti aceste servicii.

Articol adaptat din legislația UE de practicianul în insolvență Laura, fiind protejat de drepturi de autor